

Vi ved jo, at vores transportsektor udgør et meget stort problem, når vi ser på udslippet af drivhusgasser, men også på udslippet af andre skadelige stoffer, det være sig partikler eller andet. Vi skal have gjort noget ved vores transport, og vi skal have gjort det inden for overskuelig tid.

Når jeg så går over til det næste forslag, vil jeg sige, at selve organiseringen af det synes jeg virker meget tung og efter min mening nok lige lovlig uddynamisk.

Lad mig starte med pengene først. Hvis vi havde mulighed for at få afsat 1 mia. kr. over 10 år, ville vi bruge den bredere, sådan at vi havde mulighed for at udvikle flere forskellige teknologier. Lad mig bruge transportområdet som eksempel. I mange år har den elektriske bil været betragtet som sådan noget usexet halvdødt noget, men faktisk sker der en fantastisk udvikling på elbilområdet, som måske gør, at elbiler kan være noget, vi hurtigere kører i end brintbiler. Den mulighed skal vi ikke stille os uden for eller stå på sidelinjen og se på, men tage med ind.

Jeg ville synes, det var interessant at få det her gjort bredere på den måde, at hvis vi siger transport, så kunne vi både satsede på udviklingen på brintbilområdet og på det distributionsnet, der skal til, så der er den slags tankstationer, også med hensyn til elbiler. Det er også nødvendigt at bruge vores forhåbentlig stigende mængde af vedvarende energi på begge områder og se på: Hvordan udvikler det her sig, og hvor kommer teknologispringene? Hvad er det for en af teknologierne eller en af de mange teknologier, der viser sig at være mest levedygtig?

Jeg tror, det ville være bedre at se på transportområdet og varme- og elområdet og spørge: Hvor langt kan vi så komme inden for varme- og elområdet både med fleksibel energianvendelse, hvor vi har nogle meget dygtige folk i Danmark, og med mini-kraft-varme, som kan give noget? Det var så om pengene.

Så er der selve organiseringen. Den virker efter min mening tung. Jeg tror, vi har brug for en mere dynamisk måde at organisere det her på. Vi vil naturligvis ikke udelukke, at der også kan være det, der heri hedder nonprofitorganisationer, som trækker på det her. Vi vil bestemt ikke udelukke det. Vi har brug for, at kommuner også kan gå ind i det her, at mange instanser kan gå ind i det her, men vi har også brug for, at private virksomheder kan gå ind i det.

Jeg kan se, at Enhedslisten et stykke nede i teksten åbner en lille flig for, at det kan også

være private virksomheder. Vi ville ifølge vores temperament åbne en væsentlig større dør til private virksomheder, fordi vi mener, vi har brug for privat medfinansiering på det her område. Vi har brug for at kunne tiltrække på alle de innovative miljøer, men også større virksomheder, hvor der også er innovative miljøer.

Konkluderende vil jeg sige: Efter vores mening er det vigtigt, at vi nu får sat mere skub i, at vi rent faktisk tager det alvorligt og afsætter nogle penge til brintområdet og også får udarbejdet nogle handlingsplaner igen for, hvor Danmarks muligheder, særlig på det her område, er, og hvordan vi kommer videre med det.

Jeg vil nok sige, at modellerne trænger til at blive diskuteret. Vi er i hvert tilfælde ikke parat til sådan lige at godtage den model, som Enhedslisten lægger frem her.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Per Clausen.

Kl. 19.10

Per Clausen (EL):

Jeg synes jo sådan set, det har været en udmærket debat med i hvert fald to væsentlige, positive konklusioner. Den ene er jo, at det er mit klare indtryk, at der også blandt de borgerlige partier, også hos ministeren, er en relativt dybfølt begejstring for brintprojekter. Det synes jeg da er en vigtig og god ting at sige, for så har vi da den fælles erkendelse og fælles opfattelse, at brintteknologien kan komme til at spille en stor og vigtig rolle i fremtiden. Den ene ting synes jeg er positiv.

Selvfølgelig er det i den sammenhæng ærgerligt, at de projekter, man kan henvise til, som har blomstret under den borgerlige regering indtil nu, er projekter, som jo har sit udgangspunkt i en støtteordning, som man nedlagde i 2001. Men selv for mennesker af min kaliber kan det jo efterhånden blive lidt triivielt at henvise til ting, der ligger så langt tilbage i tiden, så det vil jeg ikke vende yderligere tilbage til i min tale, men nævnes skal det jo. Men jeg synes, det er godt.

Så synes jeg også, at man jo dog også på et enkelt område kunne høre, at der åbner sig nogle nye politiske perspektiver, hvis vi får et andet flertal i Folketinget end det, vi har nu, nemlig en mulighed for, at der kan udvikles nogle elementer i sektoren omkring vedvarende energi, som er baseret ikke primært på privatøkonomiske interesser, men på nogle bredere interesser.